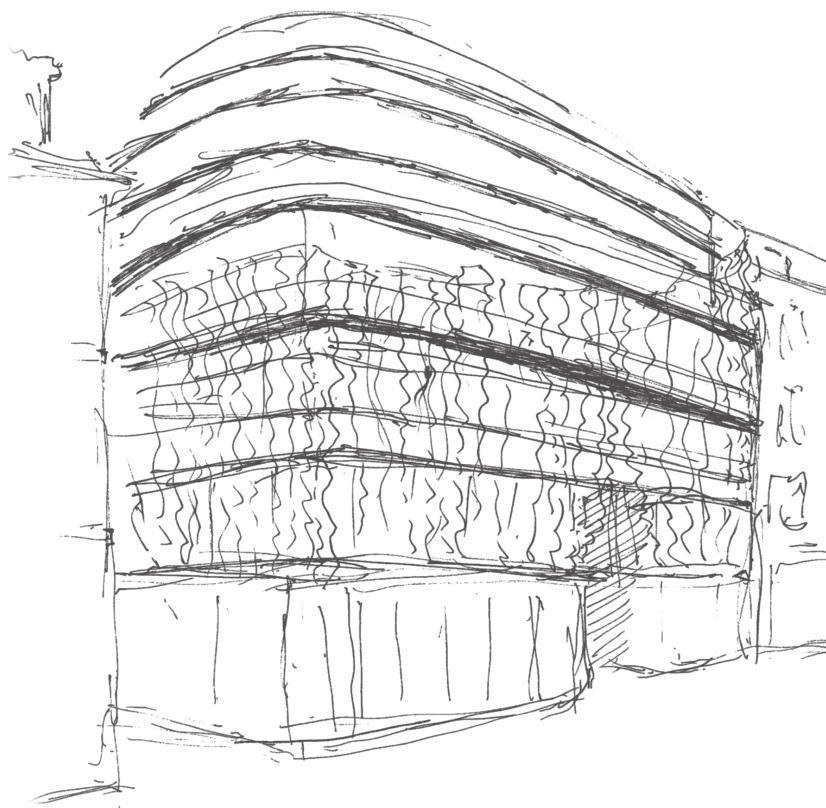
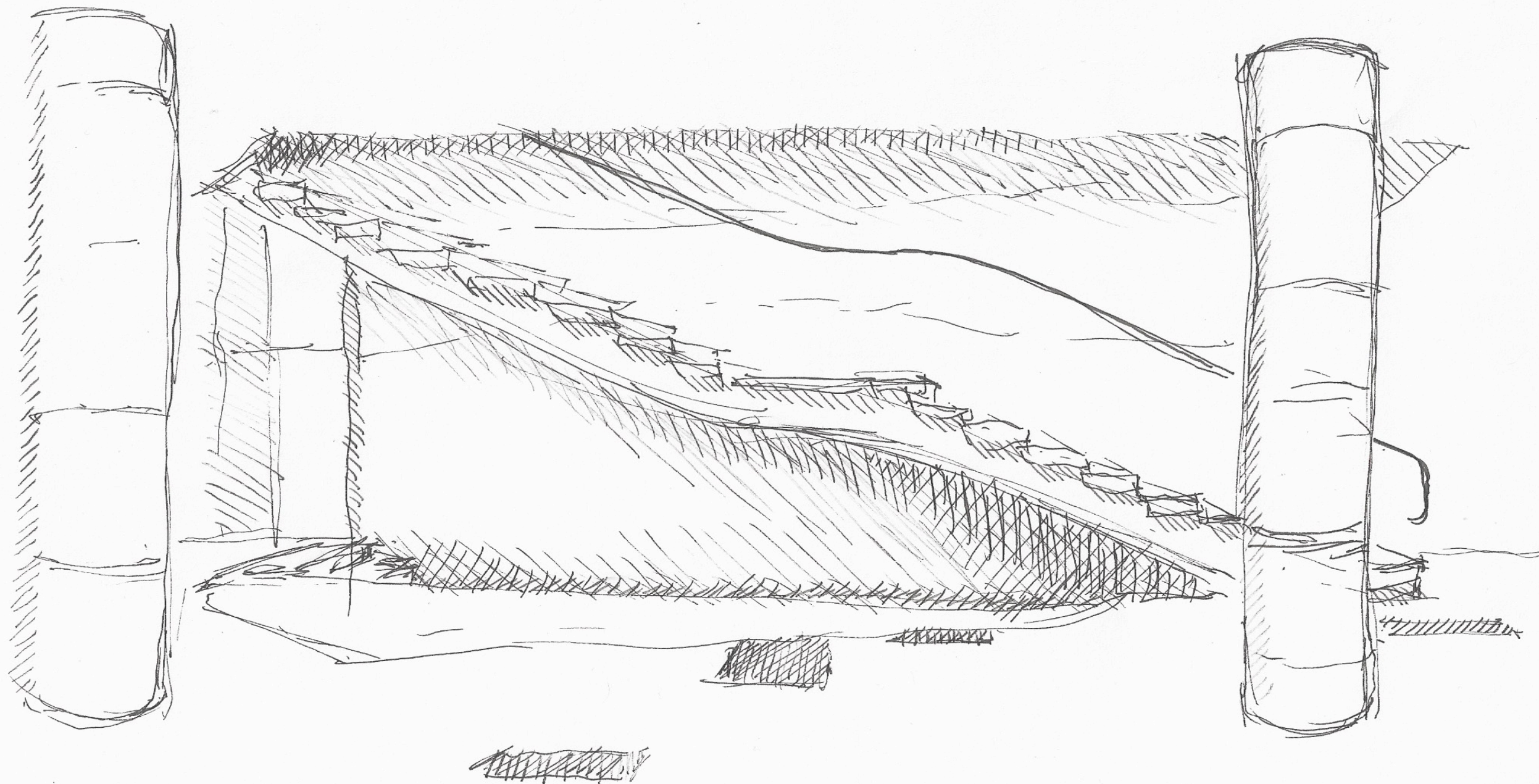

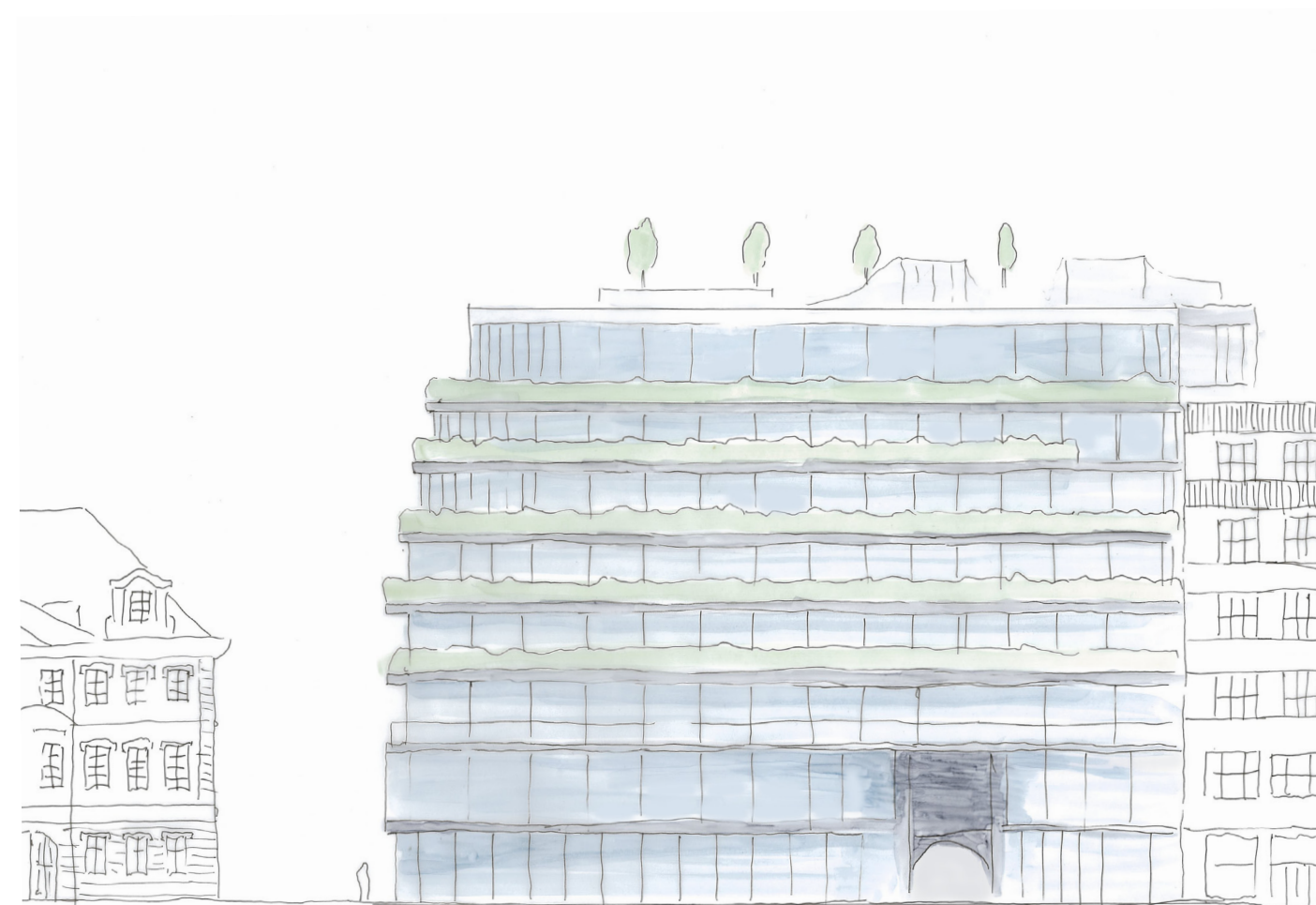

D R N

Prokop Tesař

název - Palác Národní, DRN
architekt - Ing. arch. Stanislav Fiala, FIALA + NĚMEC
další realizace - Palác Špork, Residence Puškinova
investor - Sebre a.s.
realizace - 2012-2017
místo - ulice Národní a Mikulandská, Praha 1
plocha - 11 600m²

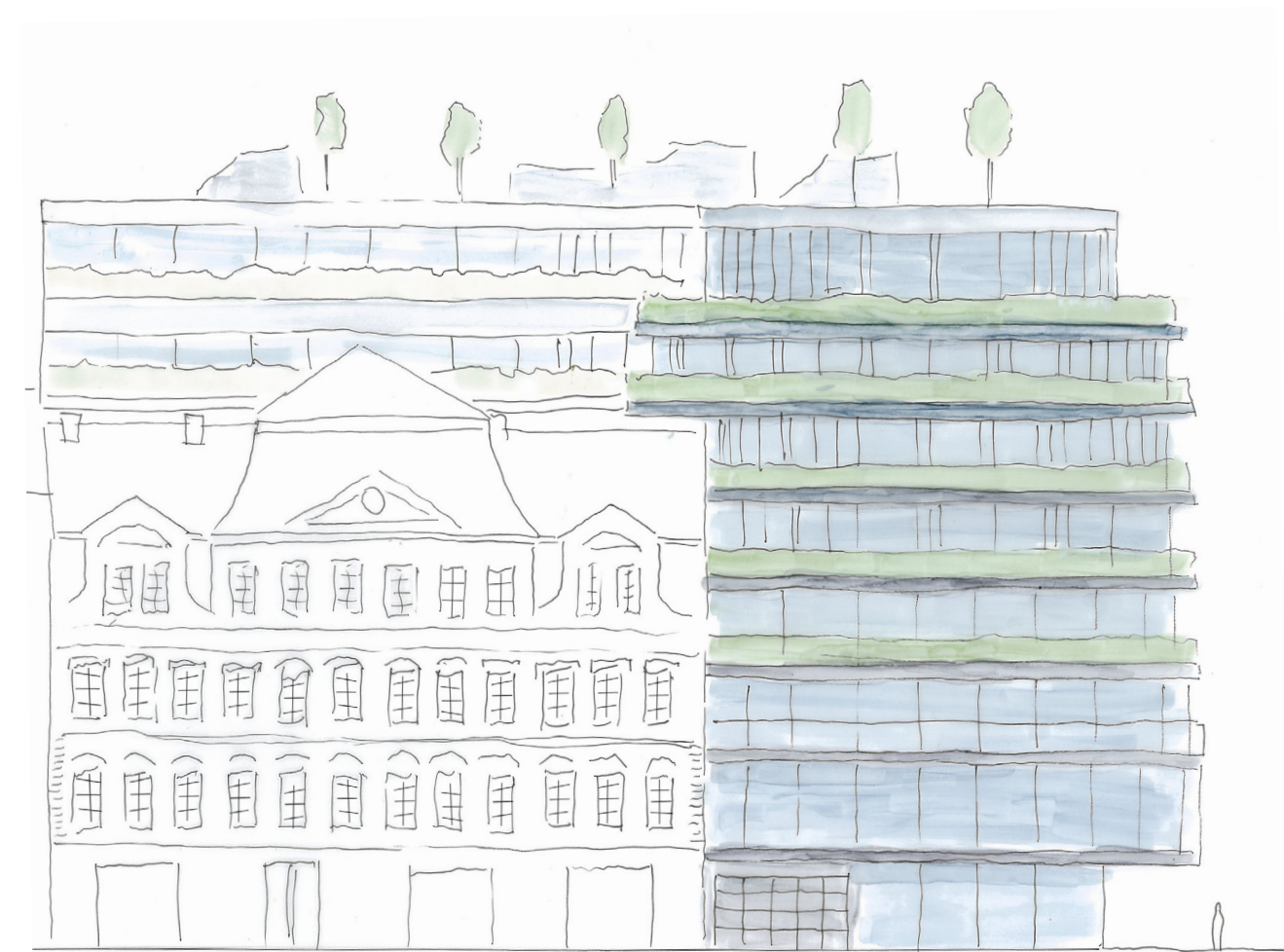

Severní pohled.

10 m

Palác DRN je zasazen mezi palác Dunaj ze 30.let 20.století, barokně klasicistní Schirdingovský palác a barokní Schönkirchovský palác v Mikulandské ulici. Architekt se zde musel poprat s rozdílnými výškami okolních budov a nový palác musel propojit se sousedícím Schönkirchovským barokním palácem. Vlivy dvou různých stylů jsou patrné na první pohled už při vstupu do budovy. Samotná zdobnost DRNu odkazuje ke zdobnosti baroka. Vnitřní prostory zdobí původní stavební prvky, kterým byla změněna funkce ze stavební na dekorativní. Vnější fasáda byla osazena zelení, na střešní terase najdeme dokonce stromy.

Díky tomu je Národní třída obohacena o zeleň, které zde do té doby bylo minimum. I díky těmto prvkům palác dostal název DRN. Jedná se o polyfunkční budovu. Ve vnitřních prostorech najdeme restauraci, kavárnu, galerii a kancelářské prostory. DRN do svého okolí zapadá právě svou odlišností. Okolní domy jsou totiž postaveny v různých časových etapách. Každý je trochu jiný. Tím pádem čím odlišnější tento palác je, tím lépe sem zapadne. Krom toho své okolí také oživuje a to nejen osazenou zelení, ale také odvážným a dynamickým tvarem.

Východní pohled.

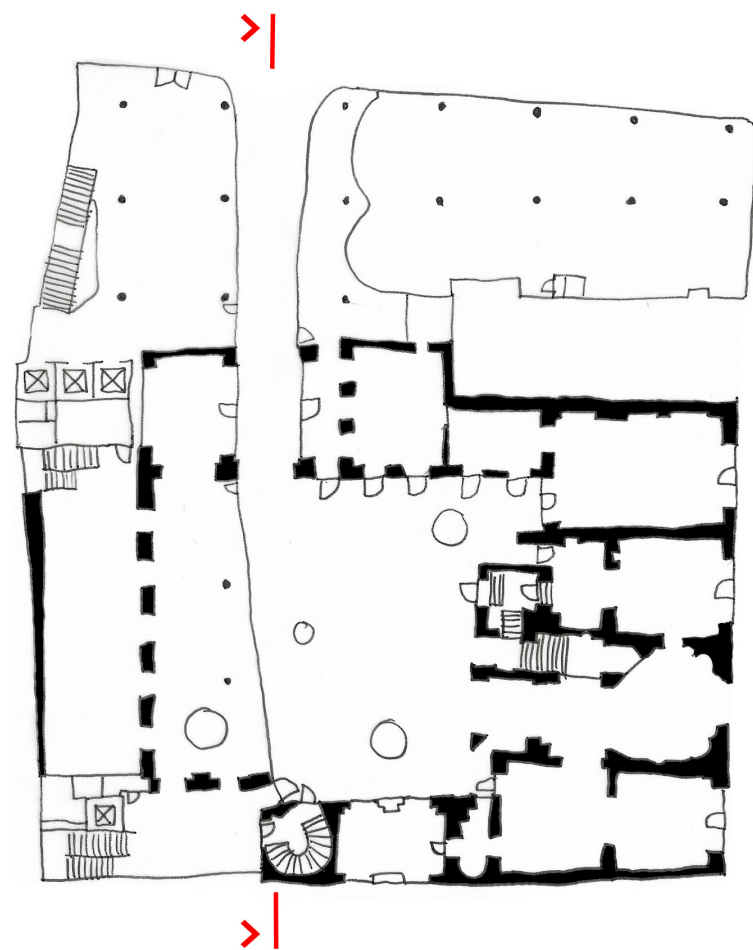
10 m

Umístění

Palác DRN leží na nároží ulic Národní a Mikulandské. Nachází se v historickém centru hlavního města Prahy.

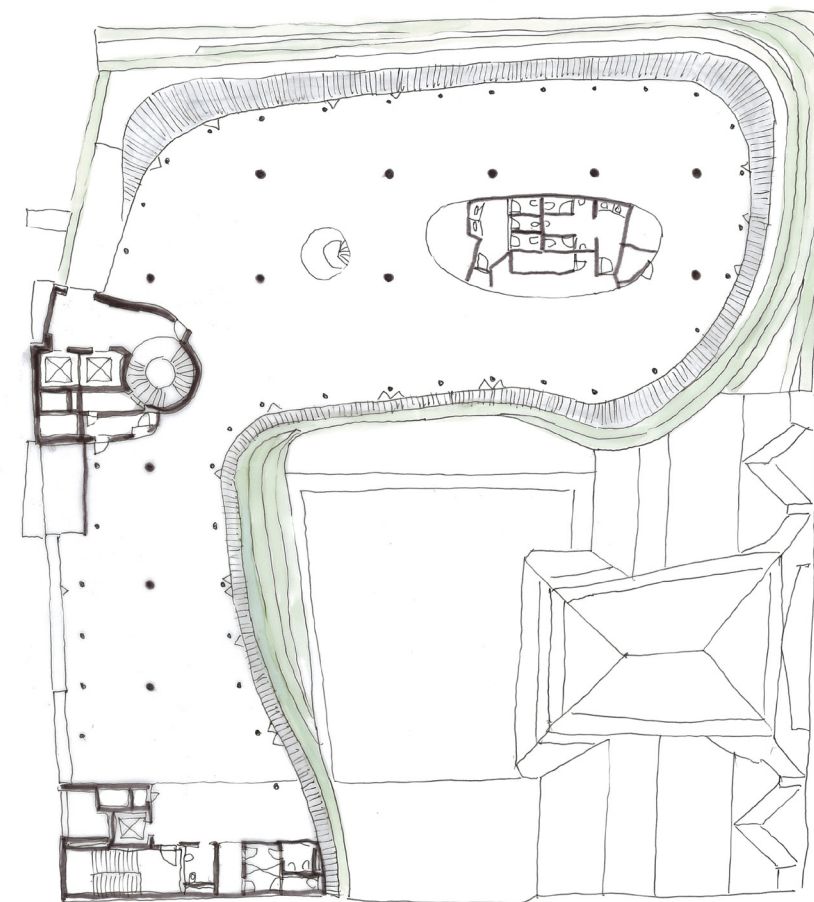
1. Stará budova Národního divadla
2. Nová scéna Národního divadla
3. Obchodní dům MÁJ
4. Quadrio
5. Palác Platýz
6. Budova Akademie věd

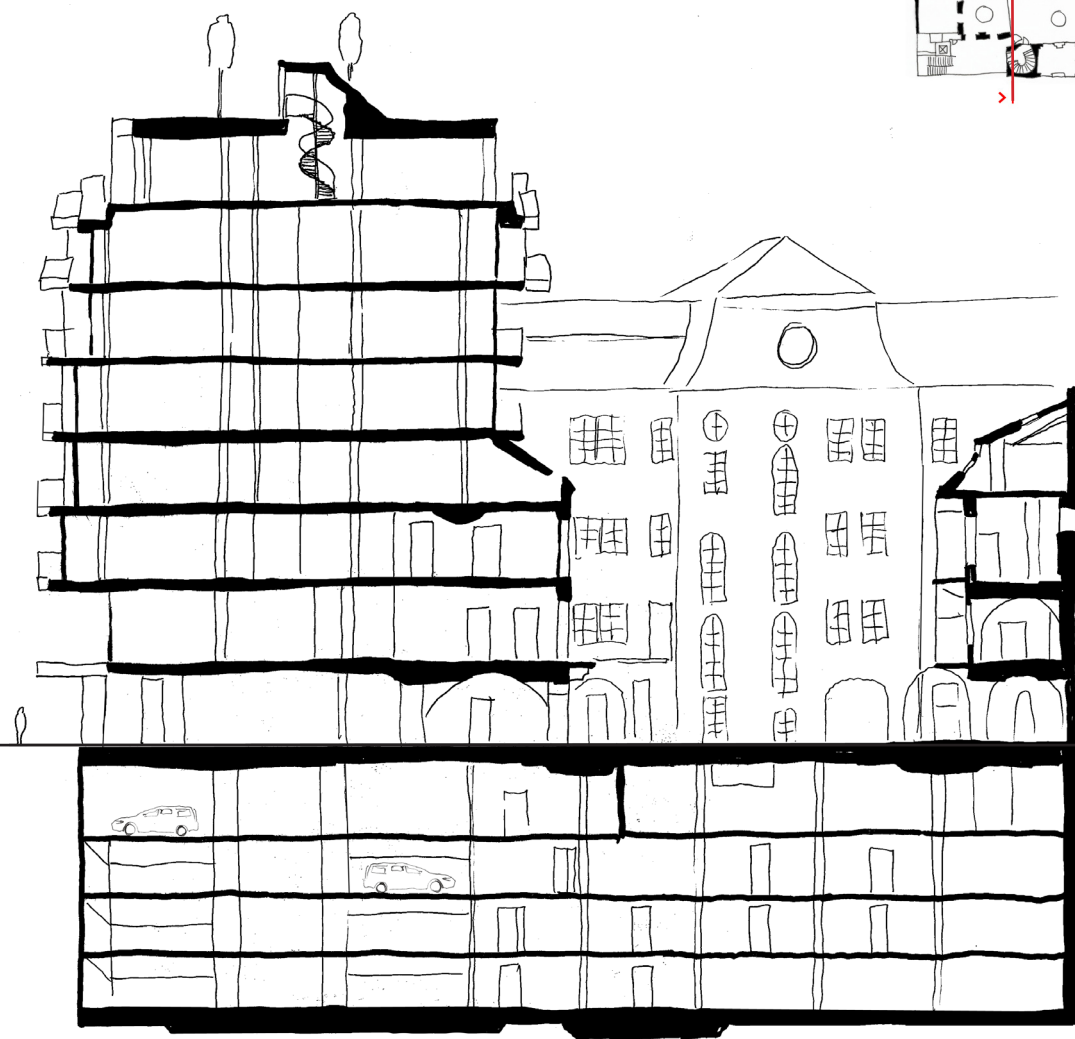
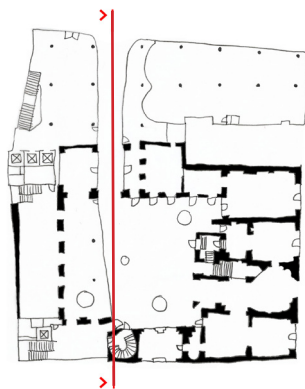
Půdorys přízemí.

10 m

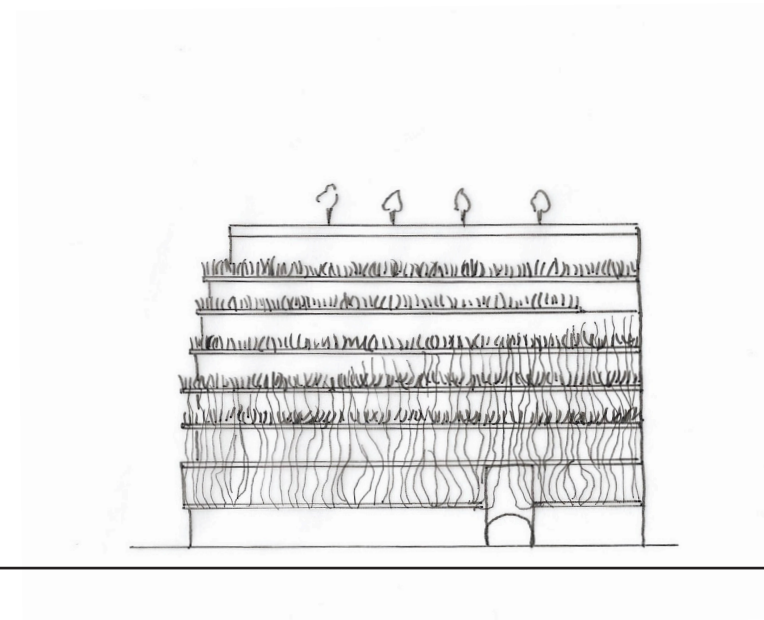

Půdorys 7. patra.

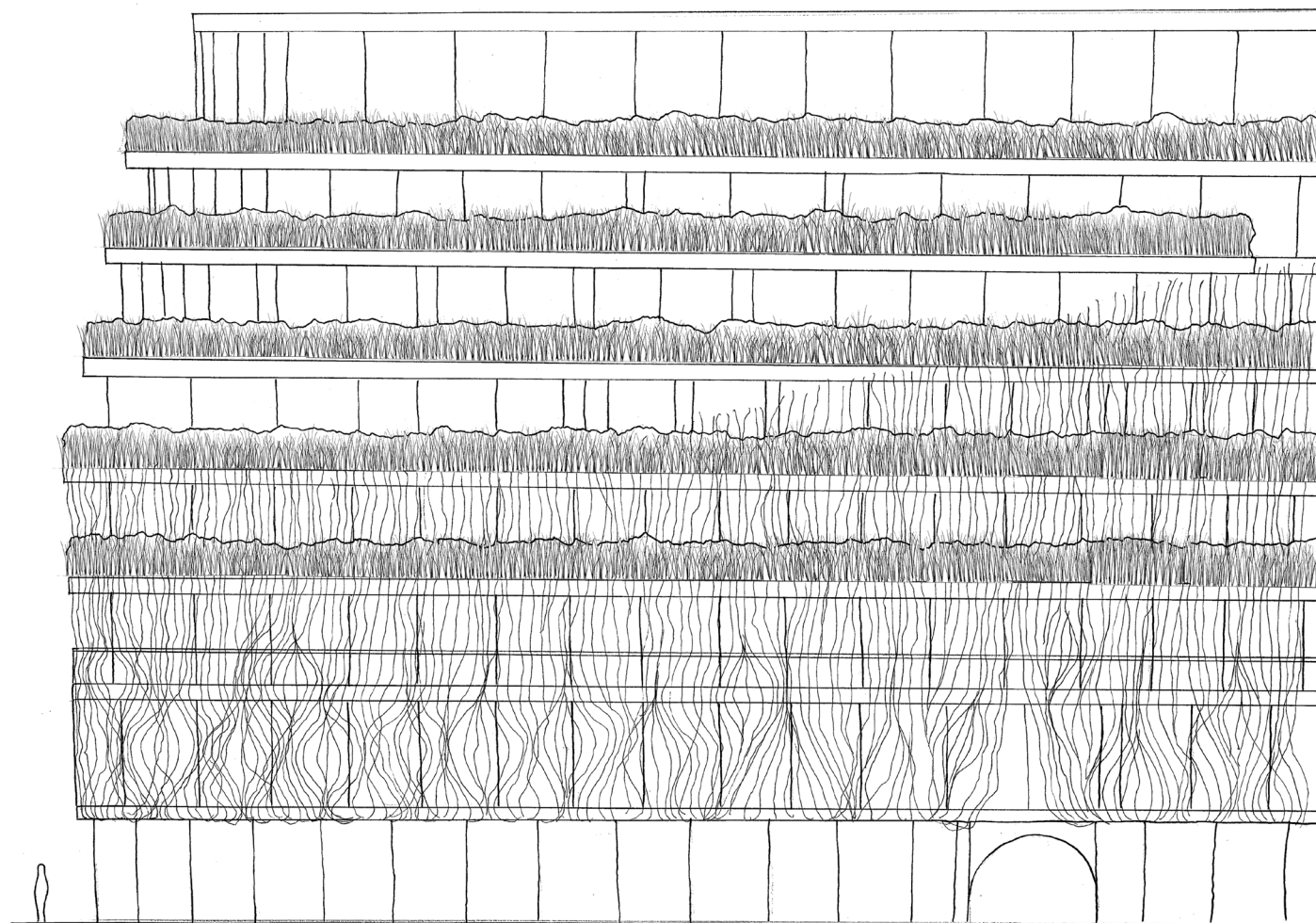
10 m

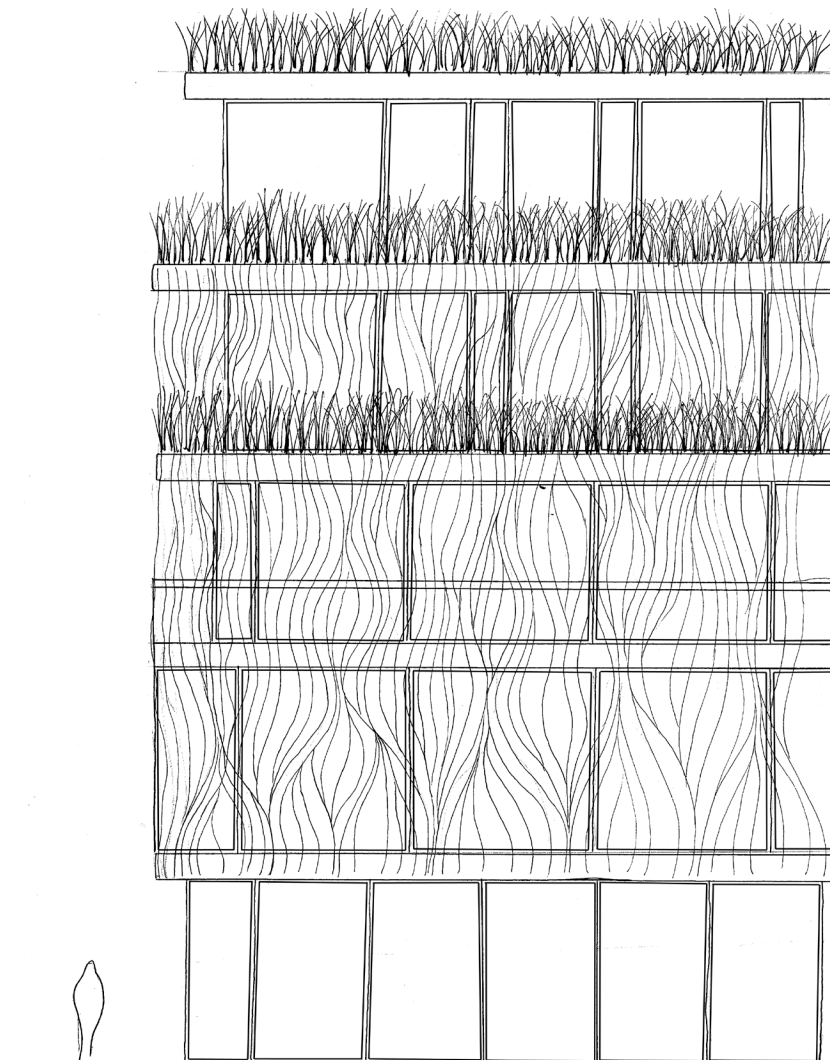
Řez budovou.

Fasáda v měřítku 1:500.

Zobrazení fasády měřítku 1:100.

Zobrazení fasády v měřítku 1:50.

Jeden den

Zase ráno. Zase do práce. Ještě že už jsme s naší kanceláří přestěhovaní do moderních prostor. Nově sídlíme v paláci DRN na Národní třídě. Konečně se zase můžu těšit do práce. Ty interiéry mě snad nikdy neomrzí. Ještě ke všemu je pátek, a to znamená, že si s kolegy z práce posedíme po práci na střešní terase a vychutnáme si nejen víno, ale i úžasný výhled na Prahu, která bude zbarvena do zrzava zapadajícím Sluncem.

Národní třída. Tady vystupuji. Jen vyjet po eskalátorech nahoru, projít Ostrovní ulicí. Úzké uličky staré Prahy nemají chybu. První odbočkou doprava a jsem tu. Vždycky rád procházím tím průchodem z Mikulandské ulice. Vždy, když vejdu do atria, mě překvapí ten kontrast barokního paláce a moderní budovy. Přitom zde žijí v takové harmonii. Chvillemi to vypadá, jakoby tu stáli bok po boku, odjakživa. Chtělo to určitě hodně citu navrhnout do tohoto prostředí zcela novou stavbu.

Ted' už jen vyjdu po schodech do posledního patra. Běžně jezdím výtahem, ale jednou za čas si rád projdu celý dům. Občas to vypadá, jako bych pracoval v galerii. Mám rád minimalismus a jednoduchost. Ale v tomhle případě musím udělat výjimku. Moc se mi líbí, jak zde architekt využil starých stavebních prvků, nevyhodil je, změnil jejich význam, a použil. Tím pádem i připomenul minulost.

Jsme na místě. Moje kancelář na dalších osm hodin. V tomhle prostředí mě snad i ta práce baví. Skrz velká okna můžu vždy alespoň pohledem uniknout na chvíli ven a pobíhat očima po sousedních fasádách. Různorodost okolních staveb je až neuvěřitelná. Přitom jí nemůžu nic vytknout.

Nároží paláce DRN.

Dvanáct. Čas na oběd. Vždycky si rád dám jídlo v místní kantýně. Když je hezké počasí jako dnes, sním si ho venku. Zvlášť když jsou všechny terasy porostlé zelení. Rád přes poledne načerpám energii na čerstvém vzduchu. Ten pocit je k nezaplacení.

Konečně padla. Můžeme hodit zas na chvíli starosti za hlavu. Točitým schodištěm vystoupáme až na střechu budovy. Víím, že se opakují, ale ten výhled je k nezaplacení. Zvlášť když už pomalu zapadá Slunce. Opět rozzáří zlatou ohrádku na střeše Národního divadla. Krása.

Pohled z Národní třídy na DRN.

Reflexe stavby

Netušil jsem, že - na místě DRNu ještě v 60. letech minulého století stály jiné domy.
Nepodařilo se mi - zjistit energetickou náročnost budovy.
Pochopil jsem, že - navrhnout budovu, která musí zapadnout do různorodého prostředí, není snadné.
Mám pochybnost o - životnosti dekorativních prvků na vnější fasádě budovy.
Ted' už vím, že - i moderní stavba dokáže splynout s historickou budovou.
Za nejlepší stránku stavby považuji - recyklování původních materiálů.

Prolnutí DRNu a sousedního barokního paláce.

Kontrast dynamické fasády DRNu a střechy z tradičních tašek. (zdroj: www.sebre.cz)

Pohled na recepci DRNu a vrstevnatost betonu.

Terasa na střeše DRNu s pohledem na Národní divadlo. (zdroj: www.ceskacenaarchitekturu.cz)

Výzdoba chodby na 4. podlaží paláce DRN je dílem Patrika Hábla. (zdroj: www.sebre.cz)

Detail kliky z armovacího železa.

Detail recepční přepážky z recyklovaných starých pálených tašek.

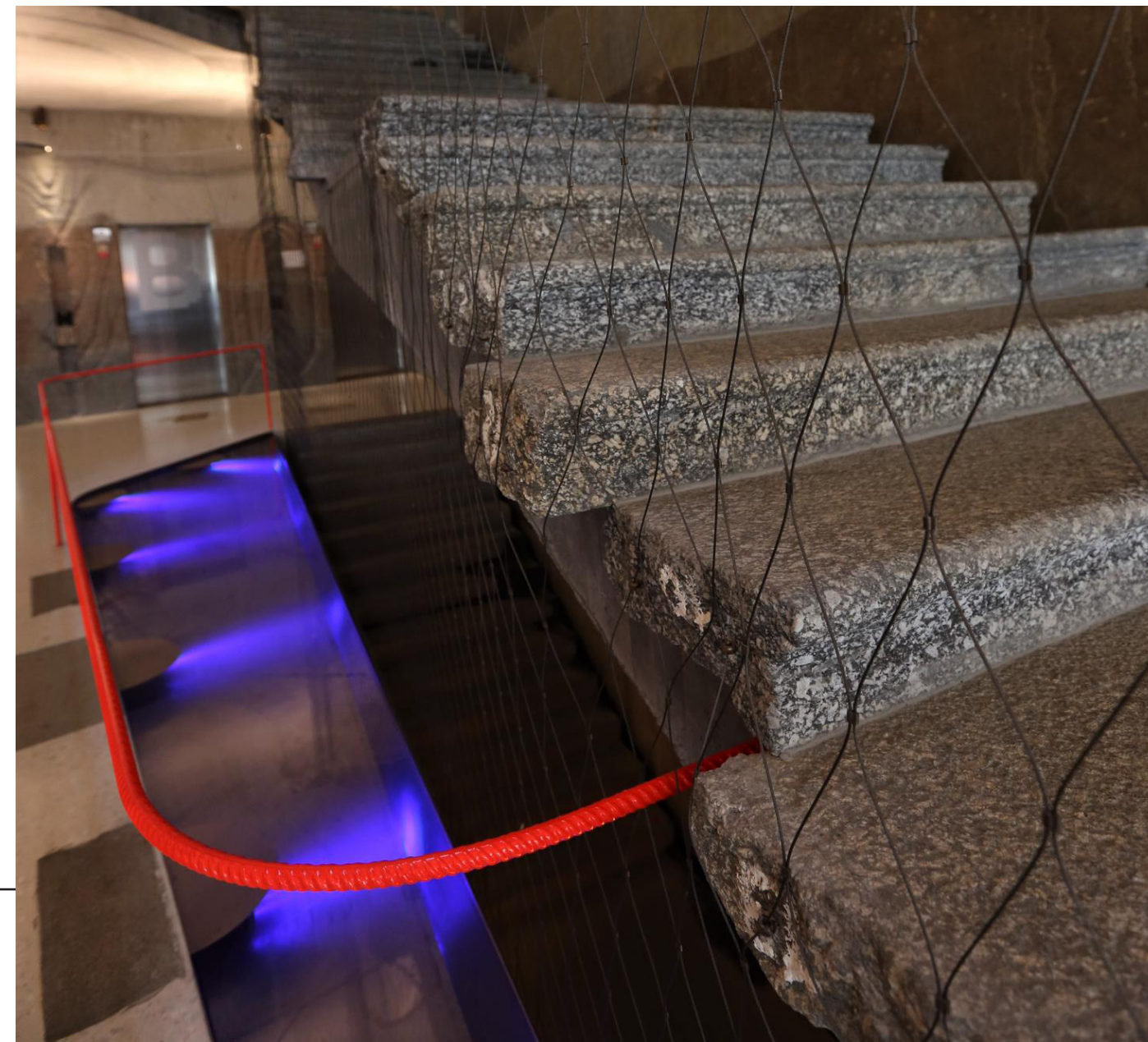
Detail vzájemného prolnutí DRNu a sousedního barokního paláce.

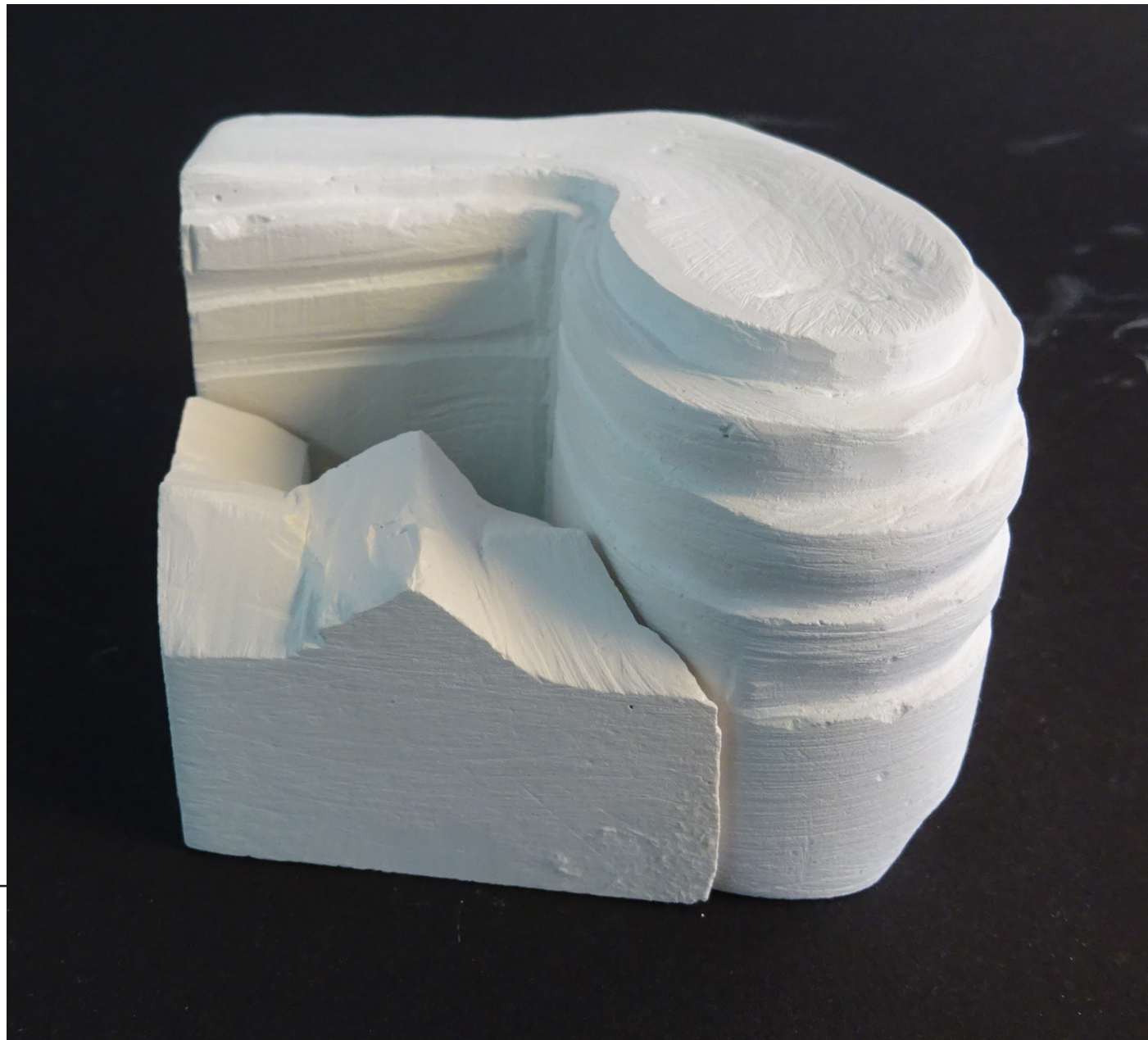
Detail podlahy v přízemí, náznak historie pomocí starých stavebních prvků.

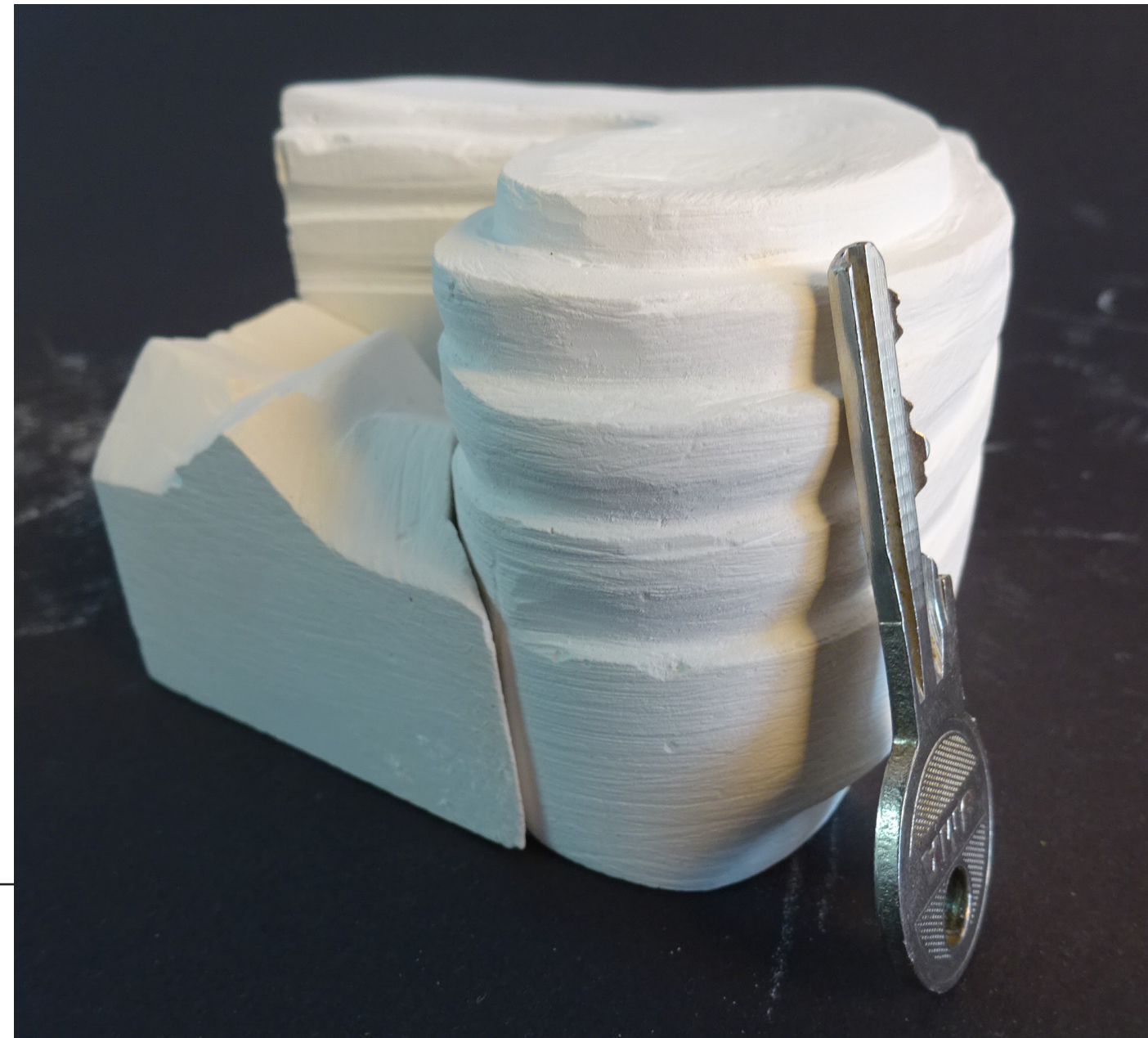
Detail různorodosti betonů a obtisk nuly.

Detail využití původních schodů.

Sádrový model paláce DRN se sousedním Schönkirchovským palácem.

Sádrový model v měřítku.

Zdroje

<https://www.sebre.cz/cs/development/drn>

<https://www.televizeseznam.cz/porad/gebrianvs>

<https://www.geoportalpraha.cz/cs/mapy>

ZAN - 2020

FA ČVUT